

J. ČEČETKA

60-ročný

všeobecnej pedagogiky v r. 1944, Pedagogika I. a II. diel v rokoch 1947 až 1948, a na doplnenie znalostí a informácií dvojdielny Príručný pedagogický lexikón v r. 1943.

K nim sa zaraďujú práce pomocných vied pedagogiky: Pedagogika a adlerovská individuálna psychológia, Sociológia v pedagogike v roku 1965, a Medziludské vzťahy a zoskupovanie dospelujúcej mládeže v roku 1967.

V rokoch 1935—1936 redigoval časopis pre rodičov Dieťa a v rokoch 1934—1944 revue Pedagogický zborník.

Popri uvedenej literárno-vedeckej činnosti napísal veľké množstvo štúdií, článkov, recenzií a pod. v odborných pedagogických a psychologických časopisoch a zborníkoch. Ďalej bol autorom rozsiahlych a početných úvodných štúdií k vydaniam pedagogických klasikov.

V predmníchovskej ČSR aktívne pracoval v poradenských službách pre učňovskú mládež, po roku 1945 sa aktívne zúčastňoval na riešení rozličných otázok výchovy pracujúceho dorastu a na zdokonaľovaní prípravy majstrov odborného výcviku a vychovávateľov v žiackych domovoch.

Ako univerzitný profesor blahodarne vplýval na pedagogický rast stoviek stredoškolských profesorov a vychoval našich súčasných najlepších pedagogických teoretikov.

Pre svoje vzácne ľudské vlastnosti, pre vedeckú prácu a pre vychovávateľskú činnosť stal sa prof. Čečetka známym a obľúbeným pedagógom medzi učiteľmi a profesormi na celom Slovensku. Šesťdesiatky sa dožíva v dobrom zdraví, plný pracovnej energie a hlbokých záujmov o výchovné a vzdelávacie otázky.

K vzácnemu životnému jubileu želáme prof. Čečetkovi veľa ďalších osobných a pracovných úspechov.

Štefan Palúch

Dňa 23. apríla sa dožil 60 rokov univ. prof. PhDr. Juraj Čečetka. Narodil sa r. 1907 v Polichne. Gymnázium skončil v Lučenci, Filozofickú fakultu na Karlovej univerzite v Prahe. Za docenta pedagogiky sa habilitoval r. 1937 na Komenského univerzite v Bratislave, za univerzitného profesora bol menovaný v r. 1939. V súčasnosti pracuje ako vedúci vedecký pracovník na Výskumnom ústave pedagogickom v Bratislave.

Prof. Čečetka patrí medzi najvýznamnejších slovenských pedagógov. Jeho vedecká činnosť je veľmi rozsiahla a všestranná. Venoval sa dejinám slovenskej pedagogiky, aktuálnym teoretickým otázkam výchovným a didaktickým, sociálnej psychológii a pedagogickej sociológii. Osobitne sa zaoberal a zaoberá medziľudskými vzťahmi a malými spoločenskými skupinami, zahrňujúc v to aj mimoškolskú výchovu učňovskej mládeže.

Z oblasti dejín pedagogiky vydal cenné publikácie: Slovenské ev. patronátne gymnázium v Turč. Sv. Martine, v r. 1939, Zo slovenskej pedagogiky v r. 1940, Učiteľ Iudu Samuel Tešedík v r. 1952, Vavrínca Benedíkta z Nedožier vnútorná sústava školská a reč nápravná v r. 1955, a spolu s prof. Vajcíkom Dejiny školstva a pedagogiky na Slovensku do prvej svetovej vojny v r. 1956. Pre potreby vysokoškolských, učiteľov a profesorov napísal objemné monografie: Úvod do